

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/322/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112215036
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6112215036.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa T. A., nar. XX. XX.XXXX, bytom Q. XX, B. B., zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Petríkom, so sídlom Advokátskej kancelárie Komenského 18D, Banská Bystrica, proti odporcovi Parma Motors, S. p. A., so sídlom Via Spenzia 166, 43 040 Parma, Taliansko, o určenie vlastníckeho práva k hnutelnej veci, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9C/148/2012-33 z 22. 10. 2012, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Konanie o určenie vlastníckeho práva k motorovému vozidlu BMW X5, EČ: WTM0430 okresný súd podľa § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zastavil s odôvodnením, že nie sú splnené podmienky, za ktorých môže vo veci konať. Návrh smeruje proti odporcovi so sídlom v Taliansku. Podľa článku 2 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. 12. 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu. Určujúcim kritériom právomoci súdu je bydlisko alebo sídlo odporcu. Na danú vec sa nevzťahuje osobitná právomoc súdu vymedzená v oddiele 2 až 7 kapitoly II nariadenia Rady (ES) č. 44/2001. Nedostatok právomoci je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania, pri zistení ktorej musí súd konanie podľa § 104 ods. 1 O. s. p. zastaviť. Trovy konania súd žiadnemu z účastníkov nepriznal z dôvodu, že konanie bolo zastavené.

Uznesenie okresného súdu napadol odvolaním navrhovateľ. Nesúhlasil s názorom súdu, že súdy Slovenskej republiky nemajú právomoc v tejto veci konať. Rozhodnutím súdu bola navrhovateľovi ako spotrebiteľovi odopretá súdna ochrana jeho práv. Motorové vozidlo kupoval ako spotrebiteľ od podnikateľského subjektu podnikajúceho v oblasti predaja motorových vozidiel, ktorý smeruje svoju činnosť do členského štátu s bydliskom spotrebiteľa. Vo veciach týkajúcej sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom sa určí právomoc súdu podľa oddielu 4 článku 15 ods. 1 písm. c/ nariadenia Rady (ES) č. 44/2001. V preambule nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 je zakotvené, že v oblasti spotrebiteľských zmlúv by mal byť slabší účastník chránený normami právomoci, ktoré lepšie chránia jeho záujmy než všeobecné normy právomoci (bod 13). V zmysle bodu 12 preambuly nariadenia okrem bydliska žalovaného musia byť k dispozícii aj alternatívne kritériá právomoci založené na úzkej väzbe medzi súdom a žalobou alebo na účely uľahčenia efektívneho výkonu súdnictva.

Vec prejednal odvolací súd podľa § 214 ods. 2 O. s. p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania a považujú odvolanie za dôvodné, uznesenie okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O. s. p. zrušil a vec mu podľa odseku 2 tohto zákonného ustanovenia vrátil na ďalšie konanie.

Predmetom konania je určenie vlastníckeho práva k motorovému vozidlu BMW X5, EČ: WTM0430, ktoré zakúpil navrhovateľ od spoločnosti Goosmann - Automobile, USt-IdNr.:DE 811420488, so sídlom Böttcherweg 1, 26409 Wittmund. Pri vykonávaní úkonov súvisiacich s prihlásením vozidla do evidencie na území Slovenskej republiky bolo zistené, že vozidlo je v Schengenskom informačnom systéme vedené ako odcudzené a v pátraní. Vozidlo 09. 02. 2012 zaistili orgány policajného zboru z dôvodu pochybností o vlastníctve motorového vozidla. Žiadosti navrhovateľa o vydanie vozidla Obvodné oddelenie Policajného zboru Sliač nevyhovelo a navrhovateľa odkázalo na podanie žaloby o určenie vlastníckeho práva k zaistenému motorovému vozidlu. Za odporcu v konaní označil spoločnosť Parma Motors, S. p. A., so sídlom Via Spenzia 166, 43 040 Parma v Taliansku, ktorej malo byť vozidlo odcudzené v meste Parma v štáte Taliansko. Sídlom odporcu v inom členskom štáte viedlo súd k názoru, že súdy Slovenskej republiky nemajú právomoc konať o žalobe o určenie vlastníckeho práva. Názor okresného súdu o nedostatku právomoci je predčasný a preto nie je správny.

Prvostupňový súd správne podriadil občianskoprávnú vec o určenie vlastníckeho práva pod nariadenie Rady (ES) č. 44/2001, ktoré upravuje kritériá právomoci a uznávania rozsudkov v občianskych veciach v sporoch týkajúcich sa účastníkov s bydliskom alebo sídlom v členskom štáte Európskej únie. Jeho záver, že súd v Slovenskej republike nemá právomoc konať v tejto veci len z dôvodu, že označený odporca sídli v inom členskom štáte, nie je správny.

Nariadenie Rady (ES) č. 44/2001 upravuje viaceré kritériá právomoci. Preskúmanie právomoci súdu upravuje nariadenie Rady (ES) č. 44/2001 v oddiele 8. Podľa článku 25 nariadenia, ak má súd členského štátu konať o nároku, ktorého podstatou je vec patriaca do výlučnej právomoci súdov iného členského štátu podľa článku 22, aj bez návrhu tento súd vyhlási, že nemá právomoc. Podľa uvedeného článku môže súd z úradnej moci skúmať právomoc (medzinárodnú príslušnosť) len v prípade, ak predmet konania spadá pod pravidlá výlučnej príslušnosti uvedené v článku 22. Ak v danej veci nie je daná výlučná právomoc bez ohľadu na bydlisko odporcu podľa článku 22, musí súd v súlade s článkom 24 nariadenia konať vo veci. Podľa článku 24 nariadenia má súd právomoc konať aj v takej veci, kde je odporcom osoba s bydliskom alebo sídlom na území iného členského štátu, ak sa odporca (žalovaný) zúčastní konania. Toto pravidlo sa neuplatní len vtedy, ak sa žalovaný zúčastní konania, len aby namietol absenciu právomoci alebo ak má iný súd výlučnú právomoc podľa článku 22. Inak povedané, pravidlo príslušnosti zakotvené v článku 24 preváži nad všetkými ostatnými pravidlami súdnej príslušnosti mimo výlučnej príslušnosti podľa článku 22. Pokiaľ by sa odporca s bydliskom alebo sídlom na území jedného členského štátu, ktorá je žalovaná na súde iného členského štátu, neustanovila na súd (rozumej nekomunikovala so súdom) mohol by súd tiež vyhlásiť, že nemá právomoc konať vo veci, kde je odporcom osoba s bydliskom alebo sídlom na území iného členského štátu. K takémuto kroku by pristúpil iba v tom prípade, keby mal preukázané, že návrh na začatie konania bol takémuto odporcovi doručený (článok 26 ods. 2 nariadenia), ale napriek tomu sa odporca konania nezúčastňuje. Pod pojmom zúčastniť sa konania nie je možné chápať fyzickú účasť na súdnom konaní v inom členskom štáte, postačí, že účastník reaguje a vyjadruje sa k veci samej. Na základe takéhoto konania odporcu s bydliskom alebo sídlom v inom členskom štáte je možné uskutočniť podľa článku 24 nariadenia konanie aj na území takého členského štátu, kde označený odporca nemá bydlisko alebo sídlo.

Rozhodnutie okresného súdu o zastavení konania pre nedostatok právomoci považuje odvolací súd za predčasné z dôvodu, že návrh na začatie konania nebol odporcovi doručený. Nebola mu daná možnosť zúčastniť sa konania v zmysle článku 24 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001, ani možnosť vzniesť v zmysle článku 24 námietku nepríslušnosti. Okresný súd nemal zistené, že sa odporca so sídlom v Taliansku nemieni zúčastniť konania na súde v Slovenskej republike a za tohto stavu neboli splnené podmienky, aby svoju právomoc skúmal podľa článku 26 ods. 1 nariadenia.

Okresný súd nesprávne právne posúdil kritériá právomoci vyplývajúce z nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 a zastavením konania, keď na to neexistovali zákonné dôvody, odňal účastníkom možnosť konať pred súdom.

Pre ďalší efektívny postup prvostupňového súdu považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že kvalifikácia právneho vzťahu navrhovateľom v odvolaní, že ide o vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy a súd

by mal svoju právomoc založiť na kritériách zakotvených v oddiele 4 nariadenia „Príslušnosť vo veciach spotrebiteľských zmlúv“ nie je správna. Účastníkom konania nie je predávajúci motorového vozidla, s ktorým navrhovateľ ako tvrdí uzatváral zmluvu v pozícii spotrebiteľa. Odporcom je úplne iný subjekt, ktorý nie je v žiadnom zmluvnom vzťahu s navrhovateľom a právomoc v spotrebiteľských veciach sa týka len sporov zo zmlúv uzavretých so spotrebiteľom (článok 15 nariadenia).

Úlohou okresného súdu bude konať vo veci v súlade s § 114 O. s. p.. Po reakcii odporcu na doručený návrh na začatie konania zvolí ďalší procesný postup.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.